

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟ

'Εν 'Αθήναις δραχμας 10. — 'Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμας 11

Τιμὴν λεπτῶν 10

'Εν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσῷ 15.

Τιμὴν λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΚΔΑΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Η ΦΕΤΕΙΝΗ ΑΠΟΚΡΗΑ

'Α! ποῦ 'ν' ἐκεῖνος ὁ καιρὸς
 'Οποῦ τὸ κομιτάτο
 Τῶν μασκαράδων ἔφερε
 Τὸν κόσμον ἄνω κάτω;
 'Εφέτος ὁ καλλίτερος
 Τὸν κόπο του θὰ χάσῃ
 Δὲν θὰ βρεθῇ πρὸ μασκαρᾶς
 Βραβεῖα νὰ μοιράσῃ.
 Κανένας φέτος μασκαρᾶς
 Βραβεῖο δὲ θὰ πάρῃ,
 Μ' ὅση 'ξυπνάδα κι' ἂν ντυθῇ,
 Μ' ὅση κι' ἂν δείξῃ χάρι.
 Ποῦ εἶν' ἐκεῖν' ἡ περσυνὴ
 Τιμὴ 'στοὺς μασκαράδες
 Ποῦ ὡς κι' ἀπ' τὸ παλάτι πρὸ
 'Επήρανε παράδες
 Καὶ ἂν τὸ χάνι τῆς Γραβιάς
 'Επῆρε πεντακόσους,
 'Απ' τὴν Αὐλὴν, ἐπήρανε
 Κι' ἐκεῖνοι ἄλλαις τόσαις
 Κι' ἔτσι, θαρρεῖς, ζυγίσθηκεν
 'Απὸ τὸν βασιλέα
 Τῶν μασκαράδων πέρυσιν
 'Η παρδαλὴ παρέα

Μ' ἐκείνη τὴν ἀθάνατην,
 Κι' εὐρέθηκε πῶς κάνει
 Νὰ μοιρασθοῦνε τὸν παρὰ
 'Απόκρηα καὶ Χάνιν;
 *
 'Εφέτος ἡ 'Απόκρηα
 'Απόκρυα θενᾶναι,
 Κρύα κι' ἀπόκρυα, γιατίι
 Δὲν ἔχει κομιτάτο
 Νὰ φέρῃ πάλιν τὸ λαὸ
 Μὲ μίας ἄνω κάτω,
 Νὰ ξετρελλάνῃ ἄζαφνα
 Τὸν κόσμὸς τὴν 'Αθήνα
 Τῆς σιχαμάρης ὁ ἄφρὸς
 'Η ζουρλοκατερίνα.
 Μὰ μὴ λυπόσαστε γι' αὐτὸ,
 Κι' ἂν θέτε μασκαράτα,
 'Ολο χρόνῃς τὴ βλέπετε,
 Σὲ κάθε μιὰ παράτα
 Ποῦ γίνεται γιὰ μερικοὺς
 Τοῦ "Εθνους μασκαράδες
 Ποῦ γιὰ βραβεῖο μᾶς τραβοῦν
 Τοῦ "Εθνους τοὺς παράδες.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Χθές, περί την ένδεκάτην τῆς νυκτός, παρέδωκε τὸ πνεῦμα ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Προκόπιος, τύπος ιεράρχου κατὰ Χριστόν.

Ψυχορραγῶν ηὐλόγει τοὺς περὶ αὐτόν.

Ὁ θάνατός του στερεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ἐνὸς τῶν ἐξοχωτέρων ποιμένων αὐτῆς.

Ὁ μητροπολίτης Προκόπιος ἐπραγματοποιεῖ, διὰ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ τὸν θαυμάσιον τύπον ὃν ἐπλασεν ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ διὰ τοῦ ἐπισκόπου Μιρυήλ, ἐν τοῖς ΑΘΛΟΙΣ.

Ἦτο ἀληθὴς τοῦ Χριστοῦ ἀντιπρόσωπος ἐπὶ τῆς γῆς ἔτοιμος νὰ δεχθῇ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τὸν ἀκάνθινον στέφανον.

Ἐξέπνευσε μειδιῶν τὸ μειδίωμα τοῦ δικαίου.

Αἱ τελευταῖαι του λέξεις ἦσαν:

— Ὑγίαινε, ἀδελφέ μου.

Τὸν ἀποχαιρετισμὸν τοῦτον ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἀδελφόν του Λεωνίδα, τὸν ἱατρὸν, ὅστις ἔδραμεν ἵνα παράσχη τὴν βοήθειαν τῆς ἐπιστήμης του κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ ἀδελφοῦ του στιγμὰς.

Τὸ χριστιανικὸν ποίμνιον ἀπώλεσεν ἐν αὐτῷ ποιμενάρχην πολύτιμον, διὰ περιστάσεις καθ' ἃς πολλοὶ καὶ ἄγριοι εἰσὶν οἱ ἀπειλοῦντες αὐτὸ πειναλέοι λύκοι.

Ἡ ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ συγκίνησις εἶναι γενική.

Οἱ κώδωνες τῶν ναῶν ἡμῶν κρουόμενοι πενθίμως ἐκφράζουσι πένθος οὐχὶ ἐπιβεβλημένον διὰ καθιερωμένης ἐθιμοτυπίας.

Ἄν δὲν ἔκρουέ τις αὐτοὺς θὰ ἐκρούοντο ἀφ' ἑαυτῶν.

ΠΟΥ ΕΒΟΣΚΕΝ Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ.

Οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀγορασταὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἠπόρησαν, ἐξέστησαν, τὰ ἔχουσιν ὅλοι σήμερον μὴ εὐρόντες εἰς τὰς ἀντεροβλαπτικὰς στήλας αὐτῆς μίαν καὶ λέξιν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Μητροπολίτου, ἐνῷ ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἡ ἐφημερίς αὕτη ξενυχτᾷ καὶ ἀλλάζει τὴν πίστιν τῶν συντακτῶν καὶ στοιχειοθετῶν καὶ τῶν ρεπόρτερ αὐτῆς εἰς τὸ νυκτερί, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἔχῃ πρώτη αὕτη μίαν εἰδησούσαν παραπάνω ἀπὸ ἄλλας συνδέλους, ἰδίως δὲ νὰ ξεπερνᾷ κατὰ τὸ πρωτοφανὲς τῶν εἰδήσεων τὴν ἀντίζηλόν της Ἐφημερίδα, καὶ νὰ τῆς παίρῃ σ' ὅλα τὴν πρωτιά.

Καὶ ὅμως σήμερον αὕτη ἡ ροβερὴ, καὶ τρομερὴ ἐν ρεκλάμα ὑπὲρ ἑαυτῆς Ἀκρόπολις δὲν εἶχε λέξιν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Μητροπολίτου.

Οἷον αἶσχος!

Οἷον πτώσις!

Οἷα κατακρήμνις δι' αὐτήν!

Κατόπιν τοιοῦτου γρίασκου τῆς ἡ Ἐφημερίς δύναται νὰ ψάλλῃ τὴν νεκρώσιμόν της ἀκολουθίαν.

Δύναται νὰ τῇ κράξῃ τὸ «Ἀνωμοὶ ἐν ὁδῷ ἀλληλούϊα» καὶ τὸ «Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν».

Καὶ δὲν ἀρκεῖ ὅτι τὴν ἔπαθεν ἀπὸ τὴν μεγάλῳ σχημα ἀντίπαλόν της, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ μικρόσχημος Νονὰ τοῦ Ραμπαιγὰ τὴν ἐντρόπιασεν ἀφιέρωσας τὴν πρώτην αὐτῆς σελίδα εἰς τὸν ἀποθανόντα πρωθιεράρχην, ἐνῷ ἐκείνη τὴν ἀφιέρωσεν

(4)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(4)

ΠΑΡΟΡΜΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐν ἡλικίᾳ πέντε ἐτῶν, ἐπὶ πέντε μῆνας, ἐκοιμᾶτο ἐν τῇ αὐτῇ κλινῇ μεθ' ἐνὸς συγγενοῦς τριακονταετοῦς, ὅποτε νύκτα τινὰ ἐνθυμεῖται ὅτι κατελήφθη ὑπὸ σφοδρᾶς ἀεροδισιακῆς ὀρέξεως, ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ συγγενοῦς καλύψαντος τὴν κεφαλὴν δι' ἐνὸς νυκτικοῦ σκούφου. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν πολλὰκις ἔτυχε νὰ βλέπῃ μίαν γραίαν ὑπερέττιαν ἐκδυομένην καὶ θέτουσαν εἰς τὴν κεφαλὴν νυκτικὸν σκούφον καὶ κατακλινομένην ἀκολουθῶς. Μόλις αὕτη ἐφόρει τὸ νυκτικὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ὁ παῖς ἀμέσως ἠσθάνετο σφοδρὰν διέγερσιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Ἐκτοτε ἡ ἀναπαράστασις μόνη μιᾶς κεφαλῆς γραίας καὶ ἐρρυτιδωμένης, ἀλλὰ φερούσης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς νυκτικὸν κάλυμμα, ἀμέσως προσεκάλει τὸν ὀργανισμόν.

Ὅταν εἰς ἡλικίαν 32 ἐτῶν ἐνυμφεύθη ὥραϊαν τινὰ νεάνίδα τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἐσπέραν τοῦ γάμου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ τὰ συζυγικὰ καθήκοντα, διὸ τὴν τρίτην ἐσπέραν κατέφυγεν εἰς τὴν ἀνάμνησιν καὶ ἀναπαράστασιν τῆς ἐλεεινῆς ἐκείνης ἐρρυτιδωμένης μορφῆς τῆς γραίας μετὰ τοῦ σκούφου ἐπὶ κεφαλῆς συγκεντρῶσας ἰσχυρῶς τὴν φαντασίαν του, ὅποτε

τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἤργησε νὰ ἐπέλθῃ. Ἐκτοτε δὲ δὲν δύναται νὰ ἐκτελῇ τὰ συζυγικὰ χρέη, ἐὰν δὲν εἶναι παρούσα ἐκείνη ἡ κεφαλὴ τῆς γραίας.

Πολλάκις ἡ διὰ τῆς χειρὸς μόνον ἐπαφῇ ἐνὸς νυκτικοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς ἤρκει εἰς τὸν πάσχοντα τοῦτον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκσπερμάτωσιν, ἐνῷ ἡ μακρόθεν ὄψις αὐτοῦ ὀλίγην ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ.

Τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν ἀνέφερεν ὁ ρηθεὶς φρενολόγος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐνὸς ἄλλου ἀσθενοῦς, ὃν παρουσίασεν ἐνώπιον τῶν παρόντων ἱατρῶν.

Ἐπρόκειτο περὶ ἐνὸς νέου τριακονταετοῦς, ὅστις εἶχε τὴν μονομανίαν τοῦ κλέπτειν περιζώστρας (ἐμπροσθέλας) λευκὰς γυναικείας, ἐντὸς τῶν ὁποίων συνείθιζε νὰ ἀνανίσχεται. Πολλὰκις συλληφθεὶς κλέπτων κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. Κατὰ τὴν τελευταίαν κλοπὴν, γενομένης κατ' οἶκον ἐρείνης, εὐρέθη ἐν κιβώτιον πλήρες τοιοῦτων περιζωστῶν, ἐφ' ὧν ἐφαίνοντο τὰ χαρακτηριστικὰ ἔχνη τοῦ ἀκατανοήτου πάθους. Τὸ δικαστήριον τέλος ἐπέβη περὶ τῶν παθολογικῶν ἐλαττηρίων τῆς πράξεως καὶ ἀπέστειλε τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ φρενοκομεῖον.

Ὁ πάσχων οὗτος κατὰ τὰ ἄλλα εἶχε καλῶς καὶ ἡσχύετο διὰ τὴν ἀκατανίκητὸν ταύτην παρόρμησιν, ἥς ἦτο ὄμμα, καὶ ἀνεγνώριζε τὸ γελοῖον τῆς πράξεως καταβάλλων ἅπασαν τὴν βούλησιν ὅπως μὴ ὑποκύπτῃ, ἀλλ' εἰς μάτην.

Τὰ ἐπιστημονικὰ χρονικὰ ἀναφέρουσιν ὁμοίαν περίπτωσιν

εἰς τὸ Τριώδιον, εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φα-
ρισαίου !

Οὕτω δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Μητροπο-
λίτην ἀπέθαρτε τὴν «*Ἀκρόπολιν*».

De profundis !

Γαῖαν ἔχουεν ἐλαφράν !

Η ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ ΚΑΙ Ο Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Παντός ἐπαίνου ἄξια εἶναι ἡ συντεχνία τῶν χρωματιστῶν
τῆς πόλεως ἡμῶν, ἥτις ἔσχε τὴν ἀρχεβουλίαν νὰ παρουσιάσῃ
πρῶτη ἐνώπιον τοῦ κυρίου προέδρου τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ
ἐπιδώσῃ αὐτῷ τὴν κάτωθι εὐγλωττον ἀναφοράν, περὶ τῆς
ἐπιτηδευματικῆς φορολογίας. Εἶθε καὶ ἄλλαι συντεχνίαι νὰ
ἐμιμοῦντο τὸ παράδειγμα αὐτῶν, ἀποτελοῦσαι διὰ τῆς ἐνώ-
σεως των ἐν τῷ ζήτηματι, δύναμιν, ἣν βεβαίως θὰ ἠναγκά-
ζετο νὰ σεβασθῇ ἡ κυβέρνησις.

Θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τούτου ἐκτενέστερον.

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ

Πρὸς τὸν κύριον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Κύριε Ἐ'πουργέ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι χρωματισταὶ ἐπεφορτίσθημεν ὑπὸ τῆς
ἡμετέρας συντεχνίας νὰ υποβάλλωμεν πρὸς τὴν κυβέρνησιν τὰς
σκέψεις τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς τῶν ἐπιτηδευματικῶν φο-
ρολογίας. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διατελεῖ ἀκόμη ὑπὸ τὰς ἐν
τυπώσεσι τῶν ὑπερόγκων φόρων, τοὺς ὁποίους ἠπέλιψε κατὰ
τῶν ἐπιτηδευματικῶν τῆς ὁ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκτεθεὶς εἰς τὸ
δημαρχεῖον καταλόγος. Ἡ συντάξασα αὐτὸν δημοσία ἀρχὴ
ἀνέλαβε βαρεῖαν εὐθύνην.

Αἱ τὰς ὁποίας διετάρξατε κατάσχες τοῦ καταλόγου τού-
του καὶ παραπομπὴ αὐτοῦ εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἐπὶ κατηγορίᾳ

ἐνὸς ἄλλου, ὅστις τότε μόνον ἦν ἱκανὸς νὰ ἐκτελῇ τὴν πράξιν
τῆς συνουσίας, ὅταν διὰ τῆς φαντασίας του ἀναπαρίστα τὴν
εἰκόνα πέλματος γυναικείου ὑποδήματος στικτοῦ δι' ἡλῶν.
Ἡμέραν τινὰ συνελήφθη ἀνυπνιζόμενος πρὸ τῶν ὑελομάτων
ὑποδήματοποιεῖοι τινός.

* *

Ὑπὸ τὸν ὄρον : *ἀναστροφή τοῦ φύλου*, *die contrare*.
Sexualempfindung, (*inversion du sens génital* ἢ *sens*
sexuel contraire τῶν γάλλων) ὁ *estphal* περιέγραψεν ἁ-
νωμαλίαν τινὰ τοῦ γεννητηρίου αἰσθήματος συνισταμένην εἰς
τοῦτο, ὅτι ἄτομον ἐνὸς φύλου ἐπιζητεῖ ἄτομον εἰς τὸ αὐτὸ φύ-
λον ἡνίκον, ὁ ἄνθρωπος ἀνδρὰ αἰσθάνεται ἰσχυρὰν κλίσιν, ἢ
γυνὴ πρὸς γυναῖκα. Ἐνίοτε αἱ τάσεις αὗται δὲν ὑπερβαίνουσι
τὰ πλατωνικὰ ὅρια, ἄλλοτε δὲ ἱκανοποιοῦνται διὰ τοῦ αἰσθη-
τοτέρου τρόπου. Καὶ ἐνταῦθα οἱ πάσχοντες ἔχουσι πλήρη συ-
νειδήσιν τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως καὶ παλαλοῦσι καθ' ἑαυ-
τῶν πολλὰ μηχανώμενοι πρὸς κατανίκησιν τῆς παθολογικῆς
ταύτης διαστρώσεως τοῦ ἔρωτος, προσφεύγουσι δὲ συχνάκις εἰς
τὸν ἰατρόν. Οἱ ἐξ ἐκτεθειμένου βίου ἀποκτήσαντες τὰς παρὰ
φύσιν κακὰς ἐξείς διαφέρουσιν ἐντελῶς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος
ἐνταῦθα, οἵτινες ἔχουσι πολλάκις μέγαν ταυτοχρόνως ἀριθμὸν
καὶ ἄλλων συμπτωμάτων καὶ γνωρισμάτων τῆς νευροπαθει-
κῆς κληρονομικότητος.

Οἱ πάσχοντες ἄνδρες κομψεύονται ὡς γυναῖκες καὶ ἐνδύον-

πλαστογραφίας, ὑπῆρξαν βεβαίως μέτρον εὐτυχέστατον. Ἐστα-
μάτησε τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐξεγερθέντος βεύματος τῆς κοινῆς ἀγα-
νακτικῆς καὶ, ἂν σήμερον ἡ συνάθροισις τῶν διαλογισμῶν
τοῦ λαοῦ ἐξακολουθῇ, ὑπάρχει ἡ καιρὸς πρὸς τὴν κανονικὴν
λύσιν. Οἱ βιομήχανοι τῶν Ἀθηνῶν ἐνδιαφέρονται νὰ ἀποκα-
λυφθῇ τελείως, ἂν ἡ πλαστογραφία συνετελέσθῃ ὑπὲρ τοῦ φο-
ρολογουμένου ἢ ὑπὲρ τοῦ φορολόγου καὶ ἐλπίζουσιν ὅτι ἡ δι-
καιοσύνη θὰ πατάξῃ μείλικτος τοῦς. εἴτε κατὰ τὸν ἑνα τρό-
πον εἴτε κατὰ τὸν ἄλλον, ἐγκληματοῦντας ἐπὶ τῶν ἰδρώτων
τοῦ λαοῦ.

Καίτοι μετὰ τὸ γεγονὸς τῆς κατασχέσεως ὁ φορολογικὸς
κατάλογος τῶν ἐπιτηδευματικῶν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς
ἐν τῷ δημαρχεῖῳ κατὰ νόμον ἐκτεθειμένος, κατ' ἀκολουθίαν
δὲ ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς τῶν κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεων δὲν
δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὡς τρέχουσα διὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς
καταρτίσεώς του, ἀναπόφευκτον θεωρεῖ ἡ ἡμετέρα συντεχνία,
πρὸς καθυσχύχασιν τῶν πνευμάτων καὶ κατὰ παντὸς ἐνδεχο-
μένου πλαγισμοῦ, ἵνα βεβαιώσῃ τὰ ἀνωτέρω ἐπίσημος
τοῦ ὑπουργείου διακήρυξις, διότι τὰ κατὰ τὴν ἐκρῆξιν τῆς
λαϊκῆς ἀγανακτικῆς συστηματικῶς διαδοθέντα ὑπὸ τῶν ὀρ-
γάνων τῆς ἐξουσίας ἀνὰ τὴν πόλιν, περὶ ἀνακλήσεως τοῦ κα-
ταλόγου, ἐθεωρήθησαν ὡσαύτως ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἡ δὲ προ-
χθεσινὴ ἐν τῇ βουλῇ δόλῳσις ὑμῶν διαφοροτρόπως ὑπὸ τῶν
ἐφημερίδων δημοσιευθεῖσα, ἀπέληξεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον
εἰς ἀμφιβολίαν.

Ἐν τῇ ἀναθεωρήσει τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου τῶν ἐπι-
τηδευματικῶν, ἡ ἡμετέρα συντεχνία ἔχει δι' ἐλπίδος ὅτι ὁ
ἐλεγχος τῆς φορολογικῆς δυνάμεως τῶν ἐργατικῶν τάξεων
δὲν θέλει ἐνεργηθῇ τυπικῶς καὶ ὑπὸ μόνῃ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ
ταμειευτικοῦ πνεύματος. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διατελεῖ εἰς
κρίσιν τοιαύτης ἐντάσεως, ὥστε διότι ἐγένετο αὕτη χρονία,
περιεβλήθη πρᾶγματι ἐπικινδυνωδέστατον χαρακτῆρα. Τὰ μέσα
τῆς ἀθηναϊκῆς ζωῆς περιορίσθησαν, οἱ πόροι τῶν οἰκονομειῶν
τῆς ἔφθασαν εἰς τὸ τελευταῖον σημεῖον, ἡ χρηματικὴ πίστις
πρὸ καιροῦ τὴν ἀπεχαιρέτησε, τοιαύτη ἐποχὴ δὲν εἶναι ἐποχὴ
εἰς πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐπαγγελματικῶν φόρων.

Ἡ συντεχνία τῶν ἐν Ἀθήναις χρωματιστῶν ὑποβάλλει
ὑσεβάστως πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὡς μέτρον κοινῆς σωτηρίας

ταὶ δὲ ἐνίοτε ὡς αὐταί, ἐπιτηδεύμενοι τοὺς τρόπους καὶ τὰ
ἀκκίσματα τῶν γυναικῶν καὶ ἐπιζητοῦσι τὰ εὐνοϊκὰ βλέμματα
τοῦ εἰς τὸ αὐτὸ φύλον ἀνήκοντος ἀντικειμένου τῆς ἐκλογῆς
των. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἄνευ τῆς μεταμορφώσεως ταύτης καὶ χω-
ρὶς οὐδὲν σημεῖον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν νὰ δεικνύῃ τὴν τοι-
αύτην παρὰ φύσιν κλίσιν ἐπιδιδώκουσι τὰς σχέσεις τοῦ ἄρρενος
γένους δαπανώμενοι εἰς φιλοφρονήσεις ἀπαρριπτικῶς ὥσει
ἐπρόκειτο περὶ κατακτικῆς γυναικός. Ἄλλοτε δὲ φοβούμε-
νοι μὴ ἐκθέσωσι τὴν τιμὴν των περιορίζονται ἀπλῶς εἰς ἐρω-
τικὸν ῥεμβασμὸν ἀντικειμένου ἔχοντας εἰκόνα ἄρρενος καὶ
ἐπιθυμοῦσι νὰ βλέπωσιν ἀγάλματα γυναικῶν ἢ ἀνδρας
γυμνοὺς κ.τ.λ.

Ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς καρεττήρηθη ἡ ἀνα-
στροφή αὐτῆ τοῦ φύλου. Ὁ Ἡρόδοτος (καθὰ ἐβεβαίωσεν ἡ-
μῖν τοῦτο φίλος τις ἐνθυμούμενος καλῶς ὅτι ἀνέγνωσέ που
τοιούτῳ τι ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ Ἡροδότου) διηγεῖται ὅτι ἐν ἐκ-
στρατείᾳ ἀνὰ τὴν Συρίαν βασιλεύς τινὸς ὑπάρχον στρατιῶται
τινες, οἵτινες μέιναντες μετὰ τὸν πόλεμον ἐν τινὶ πόλει ἐθε-
ῶντο γυναικείως ἐνδεδυμένοι καὶ ὡς γυναῖκες τοὺς τρόπους
περιόμενοι, ἐκτελοῦντες γυναικείας ἐργασίας κτλ. Καὶ σήμερον
δὲ ἐν τισιν ἐπαρχίαις τοῦ Καυκάσου ἐν Ρωσίᾳ ἀπαντῶσι τοι-
οῦτοι ἄνδρες, κληρονομικῶς μεταδιδόμενης τῆς ἀνωμαλίας
ταύτης, ὡς εἶδομεν ὅτι ἐν τισιν κώμαις τῆς Σιβηρίας ὑπάρχουσι
πλήθος *μυμητῶν* διὰ τῆς κληρονομικότητος διαιωνιζομένων.

Τούτωντινὸν δὲ αἱ γυναῖκες ἐνδύονται ὡς ἄνδρες, ἀπομι-

τὸν προορισμὸν τῆς ἐπιτηδευματικῆς φορολογίας εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα ὄρια. Βεβαίως καὶ ταῦτα εἶναι δυσανάλογα πρὸς τὴν καταλαβούσαν τὰς ἐργατικὰς τάξεις τῶν Ἀθηνῶν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη τῆς ἐπικρατείας καὶ οὐδεὶς ἐννοεῖ νὰ μὴ υποκύβῃ εἰς αὐτήν. Ἀπέναντι ὁμοίως τῆς νέας βαρυτάτης καὶ ἀντιῆς εἰς τὰς βάσεις τῆς φορολογίας τῶν ἐπιτηδευματιῶν σταματᾷ πᾶς περὶ τοιαύτης ἀνάγκης διαλογισμὸς, διότι προκηρτίζεται ἡ ὑπερτέρα ἀνάγκη τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν βιομηχανικῶν ἔργων, ἐκ τῆς ὁποίας οὐδὲν πρὸς οὐδένα ὄφελος.

Νομίζομεν οἱ ὑπογεγραμμένοι, ὅτι ἐξετελέσαμεν τὴν ἀνατεθὲν ἡμῖν καθήκον καὶ διατηροῦμεν τὴν προσδοκίαν, ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ θὰ εὖρη ἤγῃ εἰς τὰς σκέψεις τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις 26 Ἰανουαρίου 1889.

Ἰ. Πουρμαγιούμης εὐσεβῆς.

Κ. Κοντανίδης, Γ. Γιαβόπουλος, Γ. Μαργαρίτης, Ι. Ἡλιόπουλος, Α. Ζωγράφου, Σ. Ἀλεξάνδρου, Γ. Ἀσκληπιάδης, Β. Βενετσάνος, Κ. Φλωρίτης, Π. Κουτσόπουλος, Δ. Καραγιάννης, Δ. Κουδούνας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΑΧΘΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ

Διὰ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ

Ἀνδρειωμένε ποταμέ, μὲ γελᾷ σου, μὲ χαρὰ σου,
Τὸ ἔθνος ὑπῆρέτησεν τὰ θαυμαστὰ νερά σου.
Πλημμύριζε, πλημμύριζε κατὰ τῶν Τούρκων πάλι,
Καὶ παίρνε τους, ὅσῳ μπορῆς, μερίδα πλὴν μεγάλη
Ἀπὸ τῆ σκλαβωμένη γῆ, ποτάμι θυμωμένο,
Γιατὶ τὸ ἔνα σου πλευρὸ βογγάει σκλαβωμένο.

Ραιμπαγῆς

μοῦνται τοὺς τρόπους, τὸ βᾶδισμα, τὴν στάσιν αὐτῶν κ.τ.λ. καὶ τὰς φιλοφρονήσεις τῶν δὲ πρὸς τὰς γυναῖκας ποιοῦσιν ὡς ἄνδρες μετὰ θερμότητων ἐκφράσεων διακαοῦς ἔρωτος.

Ἐνίοτε ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὸ ἀντίθετον φύλον φθάνει μέχρι ἀποστροφῆς.

* *

Νεκροφιλοὶ, Αἰμοδόροι. Ἐκ τῶν ἀποτροπαιστέρων καὶ παραδόξων ἀναμαχιδῶν καὶ διαστροφῶν τῆς γεννητησίου ἐρμῆς εἶναι καὶ ἡ νεκροφιλία, ὁ βιασμὸς τοῦτέστι τῶν πτωμάτων. Ἡ νεκροφιλία συχνάκις συνυπάρχει μετὰ τάσεων αἰμοδόρων, καίτοι αἱ τελευταῖαι αὗται συνηθέστερον ἐκδηλοῦνται κατὰ τὸν βιασμὸν καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἀσελγείας ἐπὶ ζώντων προσώπων. Ἐν περιώνυμον παράδειγμα ἀναφερόμενον ὑπὸ πάντων τῶν συγγραφέων εἶναι τὸ τοῦ λογίου Bertrand. Οὗτος πολλὰ πτώματα γυναικῶν ἐξέθαψε καὶ ἐβίασεν ἐν τοῖς νεκροταφείοις τῆς Bléré, τοῦ Ivry-sur-Seine καὶ τοῦ Montparnasse τῶν Παρισίων κατὰ τὸ ἔτος 1847—1848.

Πρῶτον διεσπάζει τὰ πτώματα καὶ εἶτα ἐξῆγε τὰ ἐντόσθια καὶ ἡτέλγει ἀκολούθως ἐπὶ τοῦ πτώματος. Ἡ φρικώδης αὕτη παρδρμησις ἐξεδηλοῦτο περιοδικῶς, περίπου κατὰ δεκαπενθημερίαν, καὶ ἀνηγέλλετο διὰ προδρόμων τινῶν συμπτωμάτων, ἥτοι μελαγχολίας, ἀγωνιώδους τινὸς αἰσθήματος καὶ δυσφορίας καὶ κεφαλαλγίας. Ὅταν ὁ πάσχων ἐκυριεύετο ὑπὸ παροξυσμοῦ τοῦ πάθους αὐτοῦ δὲν ὑπεχώρει πρὸ οὐδενὸς

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΗΡΑΞΕΙΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς φητριαστικῆς μεροληπτικῆς καταδιώξεως τῶν καταχραστῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων λίαν πρῶτως ἤρξαντο ἀναφανίζεσθαι ἐν τῷ τελωνειακῷ ὄρει.

Οὕτως, αἱ εἰσπράξεις τοῦ **ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ**, κατὰ τὸν λήγοντα ἡδὴ μῆνα μόλις θέλουσιν ἀνέλθει εἰς τὰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.

Τούτέστιν, αἱ εἰσπράξεις, ἀντὶ νὰ αὐξηθῶσιν ἕνεκα τῆς βαρείας ἐπιβολῆς φόρων θέλουσι καθυστερήσει τοῦ παρελθόντος μηνὸς τοῦ ἀντιστοίχου ἔτους κατὰ **ΕΚΑΤΟΝ** καὶ πλέον χιλιάδας δραχμῶν.

Αἱ δὲ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐπαυσαν πλέον δημοσιεύσαι κατὰ μῆνα τὰς εἰσπράξεις τῶν λοιπῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους ἤρξαντο ἡδὴ προδιαθέτουσαι τὸν Λαὸν ὅτι αἱ μειώσεις θὰ ὦσι μεγαλύτεραι, ἀποδίδουσαι τοῦτο εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος! καὶ εἰς τὴν ἐξάντλησιν τῶν ἀποθηκῶν τοῦ αἵτου!

Γελοιωδέστερα, τῇ ἀληθείᾳ, αἰτιολογήσεις τῶν μειώσεων τῶν εἰσπράξεων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ!

Καὶ οὐδῶς ἀπίθανον, αὐτὸν πάλιν νὰ ἔχωμεν ἄλλας δικαιολογήσεις τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων ἐγκαθιδρυθέντος ἐν τῷ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν γραφειοκράτου Σκιαδᾶ ὅτι αἱ μειώσεις αὗται προῆλθον ἐκ τῆς μὴ εἰσαγωγῆς σιτηρῶν, βοῶν κ.λ.π. καὶ προῖαν τινὰ θὰ μᾶς σερβίρῃ πάλιν διὰ τῶν ἐμφωτισμένων ὑπουργικῶν ἐφημερίδων τοὺς στατιστικοὺς πίνακας τοῦ, παριστῶντας πάντοτε ὑπὸ τὰ ροδινώτερα χρώματα τὴν εἰσαγωγὴν καὶ πρὸ πάντων τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου!

Ἡμεῖς ἐξ ἀνωτέρας ἐπισκοπήσεως καθορῶντες αὐτὴν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου, τὴν δεινὴν ἀχρηματίαν ὑφ' ἧς μαστίζεται ὁ τόπος, τὸν μαρμαρὸν εἰς δὴ κυλίσεται ἕνεκα τῆς παντελοῦς ἀκινήσεως, τὴν κυβέαν καὶ χαρτοπαίξιαν ἐγκαθιδρυθεῖσαν πλέον ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προστατευομένην ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀρχῶν, καὶ τὰς ἐκ τούτων αὐτοκτονίας, αἰτίνας κατεπλημύρυσαν δυστυχῶς ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, τὸ λαθρεμπόριον ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, μετ' ὅλους τοὺς γελοίους κατ' αὐτοῦ νόμους, τὰς καταχρήσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἰδίᾳ τῶν προστατευομένων ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ πλείστας ὅσας ἄλλας αἰτίας, δὲν δυνάμεθα, μετὰ συντριβῆς καρδίας, νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἂν μὴ γενικώτεροι καὶ ριζικώτεροι ἰδεῖαι ἐν τάχει ληφθῶσιν ἐξάπαντος οὐδὲ τὸ ἡμῖς τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων θέλει εἰσπράττει μετ' οὐ πολὺ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἴσως τινὲς ἀπιστοῦσιν εἰς τὴν τοιαύτην ἡμῶν γνώμην καὶ ὑπ' ἄλλων σκέψεων ἀγόμενοι καθορῶσι τὸν χρυσὸν αἰῶνα ἐπὶ οὐρας διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν δανείων καὶ τὸ πάντων χείριστον τῆς ἐκ Βιέννης μεταφτεύσεως τῶν Λαχείων, τῆς δεινῆς ταύτης μάστιγος. ἦτις πολλὰς οἰκογενείας τοῦ ἔθνους θέλει ἀποστερήσει.

Ἡ κυβερνήσις εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπουσα ἢ εἰς τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐμμονὴν αὐτῆς, ὑποβάλλει σωρὸν νομοσχέδια εἰς τὴν Βουλὴν ἐν οἷ

ὀρθαλμοφανοῦς κινδύνου. Ἐν τῷ νεκροταφείῳ τοῦ **Montparnasse** πολλάκις ἐπυροβολήθη. Ἐμαθὲ ποτε ὅτι πρὸς σύλληψιν τοῦ ἐνὶ ἡδρουν φύλακος καὶ ὅτι ἔστησαν καταβλήνόν τινα μηχανὴν πρὸς καταστροφὴν τοῦ πάντα ταῦτα εἰς οὐδὲν ἐλογίζετο ὥστε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀκατανίκητον ἀνάγκην ὠθυόμενος ὑπὸ ἰσχυρᾶς ἐσωτερικῆς δυνάμεως. Ἐπὶ τέλους ὁμοῦς συνελήθη ἐσπέραν τινά, καὶ ἔλαγεν εἶτα εἰς τοὺς δικαστὰς κατὰ τὴν δίκην: «Ἐγνώριζον ὅτι ἐνὶ ἡδρουν ἐν τῷ νεκροταφείῳ, ὅτι εἶχε στηθῇ μηχανή πρὸς ἐξολόθρευσίν μου, ἀλλὰ ταῦτα δὲν με ἐκώλυσαν νὰ ἀναρριχηθῶ τὸν τοῖχον καὶ νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ νεκροταφεῖον πρὸς διάπραξιν τοῦ βιασμοῦ τῶν πτωμάτων. Ἐσπέραν τινά τὸ σῶτος ἦτο βαλὺ, ἡ νύξ θυελλώδης μετὰ βροντῶν καὶ βοῶν, ἐν τούτοις εἰσῆλθον εἰς τὸ **Montparnasse**, ἐνθα ἐξέθαψα πολλὰ πτώματα, μετὰ ταῦτα ἐξελθὼν μετέβην εἰς τὸ νεκροταφεῖον **Ivry**, ὅπου ἐξετέλεσα τὰς αὐτὰς ἀσελγεῖς πράξεις».

Καὶ τοι ἀνεγνώρισθη ἡ νόσος ὑπὸ τῶν δικαστῶν, ἐν τούτοις ὁ **Bertrand** κατεδικάσθη εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν.

Ὁ **Michéa** ἀναφέρει περὶ ἐνὸς καλογήρου, ὅστις συνελήθη ἀσελγῶν ἐπὶ πτώματος ἄρτι ἀποθανούσης γυναικὸς ὁ **Legrand du Saulle** ἐπίσης περὶ ἐνὸς ἱερέως, ὅστις, μείνας μόνος ἐν τῷ νεκρικῷ παλάμῳ μόλις ἀποθανούσης γυναικὸς, ἐνθα ἀνεγίνωσκε τὰς νεκρωσίμους προσευχάς, ἐξετέλεσεν ἐπ' αὐτῆς τὴν πράξιν τῆς συνουσίας. (**Cullerre**).

ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ ἄλλα ὁμοῖα παραδείγματα ἐν τοῖς

καὶ τὸ ἐσχάτως ψυχισθὲν περὶ τελωνειακῆς διαιρέσεως τοῦ κράτους, ὅπως τοποθετήσῃ ἐν ταῖς νέαις ταύταις θέσει τοῦς ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀθωωθέντας τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους ἐν ᾧ αἰρετώτερον ἦτο νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν Τελωνείων ὅτε θέλουσι διπλασιασθῇ ἢ μὴ τριπλασιασθῇ. αἱ εἰσπράξεις καὶ ἐκλειψῶσιν αἱ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ κ. Τρικουπῆ διενεργούμεναι ἀσυστόλως κλοπαὶ τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἀθωοῦμεναι.

Ἰψοῦμεν τὴν φωνὴν ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν τελωνείων, καὶ ἐλπίζομεν νὰ εὕρῃ αὕτη ἡχώ παρ' ἐκείνοις αἵτινες πονοῦσι τὸν τόπον καὶ συνεπῶς ἐπιδιώκουσι τὸ συμφέρον αὐτῶν.

Ἐπιφυλασσόμεθα εἰς τὸ προσεχὲς ἵνα ἐκτενέστερον γράψωμεν περὶ τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων τοῦ μνηῶς τούτου, ἀφοῦ αὐταὶ δημοσιευθῶσιν.

ΑΦΕΝΤΟΥΛΑΚΗΣ

ΤΗΣ ΩΡΑΣ

—Πολιτικοκοινωνικά νεώτερα τῆς ὥρας
Εἶν' τὰ ἐξῆς συμβαίνοντα ἐντὸς κ' ἐκτὸς τῆς χώρας—
Ροδόλφος ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Αὐστρίας
Ἐδο ὁ λ ο φ ὀ ρ ἦ σ' ε α υ τ ὀ ρ χάρει μιᾶς κορίας
Ὡραιοτάτης. Μὰ κ' αὐτὴ ἐκείνον μιμουμένη
Ἐδῶσε πέρας στὴ ζωὴ καὶ πᾶν ἀγκαλιασμένοι.

Οδυμβέρτος δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς γρίλης Ἰταλίας
Προβλέπ' εἰρήνην σταθερὰν στὸν κόσμον, μὰ τ' ἐλπίας
Γυρεῦει προπαρασκευὰς στρατιωτικὰς νὰ κάρῃ
Στὸ πείσμα τοῦ εἰρηνικοῦ πρέσβεως Φεδοστιάνῃ
Ὡς ζήτημα δὲ κατ' αὐτὰς ἀρχίρησε καὶ πάλι
Ὁμοσπονδία τῶν Κρατῶν τοῦ Αἰμου νὰ προβάλῃ.

Ἐγὼ δ' αὐτὰ συμβαίνοντε τῆς χώρας μας ἐκτὸς
Ἡμεῖς τὰ ἴδια ἔχουμε ἡμέρας καὶ νυκτὸς
Κ' ἐκδίδονται διατάγματα ὑπὸ τοῦ βασιλέως
Διὰ τοὺς δρόμους, τὰ νερά, διὰ τὴν ἀγριοσφαῖρα
Κ' ἐντάλματα συλλήψεως ὑπὸ εἰσαγγελέως
Γ' αὐτὰ ποῦ ἐξοκλίσεις τὴν ἰδέα του μητέρα.

ἐπιστημονικοῖς χρονικοῖς, ἅτινα παραλείπομεν. Οἱ πάσχοντες οὗτοι εἶναι οἱ κυρίως νεκρόμυλοι, ὡς τοὺς ὠνόμασεν οὕτω πρῶτος ὁ Guislain.

Ὁ Ball ἐν τῇ διατριβῇ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐρωτικῆς φρενοπαθείας ὁμιλεῖ καὶ περὶ μιᾶς ἄλλης ἀνολόγου τῇ προηγούμενῃ μορφῆς· τοὺς πάσχοντας τῆς ποικιλίης ταύτης ὠνόμασεν αἱμοδόρους (les sanguinaires)· παρὰ τούτοις ἐνίοτε ὑπάρχει καὶ ἡ τάσις πρὸς ἀνθρωποφαγίαν.

Συνίσταται δὲ ἡ νόσος εἰς τοῦτο, ὅτι οἱ πάσχοντες ὠθοῦνται ἀκατασχέτως νὰ βασανίζωσιν ἢ νὰ ἀκρωτηριάσωσι τὰ ἄτομα, ἐφ' ὧν ἀσελγαίνουσιν, ἢ καὶ νὰ τὰ φονεύωσιν. Ἐνταῦθα ἡ γενικὴ ἢ θεικὴ διαστροφή perversion du sens moral, ἥτις ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπον πρὸς διάφορα κακουργήματα ἢ ἐπιληψίμους πράξεις μετὰ τῆς διαστροφῆς τῆς γεννητικῆς ὁρμῆς πολλάκις συνυπάρχουσι καὶ συμμίσγυνται εἰς ἓν κράμα. Τάξις τις κακούργων ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν φρενοπαθῶν. Πολλάκις ἐσφαλὼν οἱ δικασταὶ θεωρήσαντες τοὺς τοιούτους ὡς κοινοὺς κακούργους· ἐν τούτοις ἡ διάγνωσις δὲν εἶναι τοσοῦτον δυσκόλος, ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὅψιν καὶ ἐξετάσῃ καλῶς τὰ τε προηγούμενα καὶ τὰ παρόντα σημεῖα καὶ φαινόμενα τῆς κληρονομικότητος καὶ ἐκφυλίσεως, τὰ ὅποια παρουσιάζουσι τοιαῦτα ἄτομα, ἀρκεῖ μόνον νὰ γνωρίζῃ καλῶς νὰ ἐξετάσῃ αὐτὰ καὶ νὰ ἡξεύρῃ νὰ διαχωρίζῃ τοὺς χαρκατῆρας τῆς ἐκ

Ἡ Ἐξουσία δ' ἐπλάσε κάποιον Γεωργιάδην
Στὸν Πειραιᾶ ποῦ ἦτανε λωποδύτῳ ξεφτέρει
Κ' ἀπὸ τὸ ξύλο τὸ πολὺ κορτεῦει εἰς τὸν ἄδην
Νὰ τὸν προπέμψῃ πρὶν ἐδῶ ἀκόμα νὰ τὸν φέρῃ
Κ' ἐγὼ οἱ ἀστυνόμοι μας εἶν' ὅλοι γὰρ κρεμιάλα
Ἡκούσθη νέα μουσικὴ ὑπὸ τὸν σιδὲρ Γιοχάλλα.

Προχθὲς δὲ ἠτοκτόνησε καὶ ὁ ἐκ Καλαμῶν
Ἀραγιαρνάκης· κ' ἀγορμὴ εἶν' ἡ χαρτοπαιξία
Ἡτις τὴν πόλιν ἐπλάσεν ὥσει ἀπ' τὸν λαμῶν
Καὶ ἐνεργεῖται φανερά κ' ἐν πλήρει εὐταξίᾳ
Γιατὶ δουλεύουν στὰ γερὰ γὰρ μερικὸς οἱ πόρτοι
Ἀνάκτορον δὲ θὰ γενῇ τὸ σπῆτι Νεγρεπόντη.

Καὶ πρὶν ἀκόμη σκοτωθῇ ὁ Καλαματιανὸς
Ἡθέλησε νὰ γκρεμισθῇ κάποιος Κουλεντιανὸς
Ἀπὸ τὸ σιδηρόδρομο, γιατί ἐκτὸς τοῦ νόμου
Τοῦ περὶ συνεταιρισμοῦ, Μεγαλοοικονομοῦ
Τοῦ γίλου καὶ συντρόφου του ἐπῆρε τὸν παρὰ
Καὶ τὸν ἐξοικονόμησεν ὅλον στὸν Βακχαῖ.

Κ' ἐγὼ πλανᾶται ἔρημος παρὰ τὸν Ἰλισσὸν
Θεοδοσίον ὁ κλειρὸς, μέσα στὸν Παρνασσὸν
Ἦμνον εἰς τὴν Γαλλίαν του εἰς τὴν Γαλλίαν ὕμνον
Μὰς ἀπαγγέλλεις, Ἀχιλλεῦ, ἐγὼ διὰ τὴν Αἴμνον
Καὶ Ἀθῶν πάλ' ὁ Διμαλᾶς ζητεῖ νὰ τὰ πρυμνίσῃ
Διὰ τὸ Καλλιμαύχιον ἐρῶνας νὰ ποιήσῃ.

Καὶ τέλος ἐνῶ σφύριζαν προχθὲς εἰς τὸν ἀέρα
Σφαῖρες, καὶ ἔσαν κ' ἄλλοις πολιτῇν σὰν ἀντζούρι
Ξαπλώσανε κάτω στὴν γῆ, κ' ἐγλύτωσ' ἀπὸ σφαῖρα
Τὸν Ἰωργιάδην τὸν γυναικῶν ἔρα ξυλοπαντζούρι
Στὰς φυλακὰς γινότανε ἀντάρα, μὰ καυγᾶς
Δὲν ἦταν, ἀλλὰ ἐβγαίνεν ὁ φίλος Πραμπαγᾶς.

Λογχείας

διεθαρμένον βίου κακίας ἐνὸς ἀτόμου ἀπὸ τῶν τῆς κακίας τῆς ὀφειλομένης εἰς νοσηρὰν κατὰστασιν, εἰς παθολογικὸν αἷτιον.

Ὁ Lombroso ἀναφέρει περὶ ἐνὸς ποιμένος Légier, ὅστις συλλαβὼν παιδίον τι ἀνὰ τὰ ὄρη ἀπέσπασε τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ, ἠτέλγησεν εἶτα καὶ ἔπινε καὶ τὸ αἷμά του.

Ὁ αὐτὸς ἀναφέρει περὶ ἐνὸς γερμανοῦ στρατιώτου, ὅστις, ἀφοῦ ἐβίασε τρεῖς γυναῖκας, ἐξέσγισεν εἶτα διὰ τῶν δακτύλων του τὸ περὶναιον αὐτῶν μεταβαλὼν εἰς μίαν κοιλότητα τὸ ἀπὸ τοῦ κολεοῦ μέχρι τοῦ ἀπενθυσμένου διάστημα.

Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς παραλαμβάνει παρὰ τοῦ Brière de Boassmont τὴν ἐξῆς περίπτωσιν. Λοχαγὸς τις ἠνάγκαζε τὴν παλλακίδα του νὰ ἐπιθέτῃ βδέλλας ἐπὶ τῶν γεννητικῶν αὐτῆς ὀργάνων διὰ νὰ βλέπῃ τὸ ρέον αἷμα αὐτῆς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συνουσίας.

Ὁ Ball ἀναφέρει περὶ ἐνὸς ἀμπελουργοῦ, ὅστις συναντήσας καθ' ὁδὸν παιδίον 12 ἐτῶν βιάζει αὐτὴν, εἶτα δὲ σγίζει τὰ γεννητικὰ ὅργανα αὐτῆς, ἀποσπᾷ τὴν καρδίαν τῆς, ἢν καὶ τρώγει, πίνει δὲ καὶ ἐκ τοῦ αἱματός της καὶ ἐκολούθως θάπτει τὸ πτώμα· συλληφθεὶς ὁμολόγησε τὴν πράξιν του καὶ διηγήθη λεπτομερῶς καὶ ἀπαθῶς τὰ γενόμενα.

Ἐκ τῶν ἀποτροπαίως περιωνύμων καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας γνωστῶν παραδειγμάτων ἀναφέρεται τὸ τοῦ Gilles de Rays, maréchal de France συγγρόνου τῆς Jeanne d' Arc καὶ συμπολεμιστοῦ αὐτῆς, ὅστις ἐφόνευσεν ὀργιάζων ἐπ' αὐτῶν ὄκτα.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΚΡΑΥΓΗ.

Όταν διαπράττεται ἐν ἀδίκημα, ὅταν ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν νόμων καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῶν, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτῇ ἐν τῇ καθέδρᾳ οὕτως εἰπεῖν τοῦ νομικοῦ τῆς Ἑλλάδος κόσμου, ἀδικῶνται ἀνθρώπινα ὄντα, καταστρέφονται ὑπάρξεις, μόνον καὶ μόνον ὅπως κορεσθῶσι πάθη καὶ ἱκανοποιηθῶσι συμπάθειαι ἀτόμων τινῶν τὴν δικαστικὴν τήθενον περιεβεβλημένων, καὶ ἡ λογία ἡμῶν κοινωνία ἀδικεῖ, τότε τοῦτο σημαίνει ὅτι βαίνομεν ἀκατασχέτως πρὸς τὴν τελείαν δικαιοσύνην ὅτι κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον. ἐπῆραμεν τόσον πολὺ τὸν κατήγορον, ὥστε οὐδὲν παρεμβλλόμενον ἐμπόδιον δύναται νὰ μᾶς σταματήσῃ.

Όταν ὅμως ἡ κοινωνία συγκινῆται, ὅταν ὁ τύπος ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν γνώμην ταύτης, ἐξανίσταται ἐπὶ τῇ διαπραγματένῃ ἀδικήματι, τότε ἀποδεικνύεται ὅτι ὑπάρχει εἰσέτι ἐλπίς θεραπείας.

Ἐν τῇ δίκῃ τῶν ὑπαξιωματικῶν διεπράχθη προφανῶς ἐν ἀδίκημα.

Πρωτοὶ ἡμεῖς ἐρρήξαμεν κραυγὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐν σαφεῇ γλώσσῃ, δι' αὐτῶν τούτων τῶν γεγονότων, ἀπεδείξαμεν ὅτι ἡ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ δίκην διαγωγή τοῦ προέδρου τῶν συνέδρων ἢ προκαλέσασα τὴν καταδίκην τοῦ ἀτυχοῦς λογίου Παναῆ ἦτο μεροληπτική. Μεροληψία δὲ ἐξασκουμένη ὑφ' ἐνὸς προέδρου συνέδρων καθίσταται ἐγκλημα.

Τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην μετὰ χαρᾶς εἶδομεν ὑποστηριζομένην καὶ ἐν ἐτέρᾳ μεγαλοσχῆμῳ συναδέλφῳ, ὑπὸ τινος ἀνέκοντος καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα εἰς τὸν νομικὸν κόσμον.

Ὁ ἄγνωστος ἡμῖν οὗτος κύριος, περὶ τῆς διαβεβαιώσεως τοῦ ὁποίου, ὡς πρὸς τὸ ἡμερολόγιον, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀμφιβάλλομεν, δι' ἀκαταμάχητων ἐπιχειρημάτων ἀποδεικνύει ὅλας τὰς κατὰ τὴν ἐν λόγῳ δίκην διαπραχθείσας παρανομίας· συνοψίζει δὲ τὰς ἐντυπώσεις τοῦ ὡς ἐξῆς.

«Οἱ μάρτυρες οὐδὲν ὠρισμένον κατέθεσαν, ὁ εἰσαγγελεὺς μόνον τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος ἐξῆρε καὶ εἰς τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐνὸς τῶν κατηγορουμένων στηριχθεὶς ἐξήτησε τὴν κεφαλὴν ὄλων, ἢ ὑπεράσπισις συνεκίνησεν, ἀπέδειξε, ἐπεισεν, ὁ πρόεδρος ἐμερολόγησε καὶ οἱ ἑνορχοὶ ἡδίκησαν».

κόσια παῖδιά, τὰ ὅποια εἶτα ἔθαπτεν εἰς τὰς βαθείας τάφρους τοῦ πύργου του, ἐν ᾧ κατώκει. Ὁ πάσχων οὗτος κκοῦργος πρότερον εὐρίσκετο ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς αὐλῆς τοῦ Καρόλου Ζ' ὡς αὐλάρχης, ἀλλ' ἠναγκάσθη, ὡς ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν αὐλήν, διότι ἠσθάνετο ἀκατάσχετον ἐπιθυμίαν νὰ βιάσῃ καὶ νὰ φονεύσῃ τὸν *Danphin* (Danphin). Ἀποχωρήσας τῆς ὑπηρεσίας ἐπεδόθη εἰς τὸν κορεσμόν τῶν φρικτῶν παθολογικῶν ὁρᾶσεών του ἐπὶ τῶν παιδιῶν.

Ὁ Comte de Charolais, ἐκ τοῦ Βουρβωνικοῦ οἴκου, περιώνυμος κκοῦργος, ὅστις ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὀργίων του διέκλυε πανταχοῦ τὸ αἷμα, φονεύων τὸν πρῶτον τυχόντα διαβάτην ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ χάριν διασκεδάσεως καὶ βρασνίζων καὶ ἀκρωτηριάζων τὰ παλλακίδας του, ἐνθ' ἠτέλγει ἐπ' αὐτῶν. Ἡμέραν τινὰ ἔθηκε φουσίγγιον πυρίτιδος ὑπὸ τὰ γεννητικὰ ὄργανα μιᾶς γυναικὸς καὶ ἤναψεν αὐτὸ κατακαίσας τὴν δυστυχή πρὸς ἀπόλαυσίν του.

Ἐτερον περιώνυμον θηρίον, ὁ Marquis de Sade ἐξάδελφος τοῦ Λουδοβίκου XV, διέπρεπεν, ὑπὸ τοῦ παθολογικοῦ αἵτιου ὀθούμενος, ἐπὶ κκοῦργήμασιν ἀνθαμιλλόμενος ἐπιτυχῶς πρὸς πολλοὺς τῶν Ρωμαιοῦν ἀσελγῶν αὐτοκρατόρων.

Μεταξὺ ἄλλων πολλῶν κατορθωμάτων ἀναφέρομεν τὸ ἐξῆς.

Ἡμέραν τινὰ (ἐλίγχα ἔτη πρὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως) διαβάται τινὲς ἤκουσαν, διερχόμενοι μίαν ὁδόν, ὁλοφρονεῖν γυναικὸς ἐν οἰκίᾳ τινί. Θραύσαντες τὴν θύραν εἰσῆλθον καὶ εὗρον ἐν τινι τῶν θαλάμων γυναῖκα ἐντελῶς γυμνήν, ἐξ-

συγγαίρομεν αὐτὸν διὰ τὴν πλήρη θάρρους καὶ ἐν εἶδει μαστιγώσεων διὰ μερικοὺς, ἐκέρρασιν τῶν ἐντυπώσεων του, ὡς λίαν ἀληθῶς ἀποκαλεῖ καὶ ἐντυπώσεις σύμπαντος τοῦ ἀπειροπληθοῦς ἀκρωτηρίου· συνάμα δὲ τὸν εὐχαριστοῦμεν, διὰ τὴν μετὰ σθεναρότητος ὑποστήριξιν τῆς ἐρ' ἡμῶν τὸ πρῶτον δικαιοσύνης γνώμης.

Εἶναι λίαν εὐχάριστον ὅτι καὶ ἄλλη κραυγὴ, πλὴν τῆς ἡμετέρας, ἠκούσθη ὑπὲρ ἀδικηθέντος.

Καθ' ἐκάστην βοῶμεν, ὅτι ἡ δικαιοσύνη μας χωλαίνει, ὅτι ἡ δικαιοσύνη μας πάσχει, ὅτι ἡ δικαιοσύνη μας πλησιάζει νὰ καταστῇ πτώμα δικαιοσύνης.

Ἄλλ' ἄρ' ἐπὶ τοῦ σώματός της ἀφίνομεν τοὺς σκύληκας Πυγανέληδες, βεβήκως οὗτοι θὰ τῇ ἐπιφέρωσι τὴν σπηδὸν, καὶ θὰ τὴν καταστήσωσι πτώμα.

Ἀπαιτοῦνται χειροῦργοι δεινοί· ἀπαιτοῦνται Ἀρεταῖοι ὅπως ἐνεργήσωσιν ἐπ' αὐτῆς γενναίως ἐγχειρήσεις.

Ποῦ θὰ εὐρεθῶσιν οὗτοι;

Ἀγνοοῦμεν.

Ἡπεῖσμεθα ὅμως ὅτι τὸ ἀνώτατον δικαστήριόν μας, ἐκείνο ὅπερ συνθησάμεν πάντες, ἀπὸ τοῦ μεγιστάνος μέχρι τοῦ πτωχοῦ ἀνθρωπέως, νὰ σεβώμεθα καὶ θεωρῶμεν ἀναμφισβήτητον ἀκεραιότητος, ὁ Ἄρειος Πάγος μας, τέλος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἀχθῇ τὸ ἐξάμβλωμα τοῦτο δικαστικῆς ἀποφάσεως, ὅτι θέλει ἐκδώσει τὴν πρέπουσαν ἀπόφασιν ἥτις ἐκτὸς τῆς ἀπονομῆς τοῦ δικαίου, θὰ ἔχῃ τοῦτο τὸ ἐξαιρετικὸν ὅτι θέλει χρησιμεύσῃ ὡς φοβερὰ μαστιγώσις κατὰ τινῶν ἀναξίων λειτουργῶν τῆς Θεμίδος, μὴ διστασάντων χάριν ἰδιοτελείας, νὰ παραβιάσωσιν ὅχι μόνον τὴν αἰδῶ καὶ τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, τοῦ ὁποίου ἡ τήρησις, ἂν καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν πατριωτισμὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ἀνέκει ὅμως πρὸ πάντων εἰς τοὺς ἀνωτάτους δικαστικούς μας λειτουργοὺς, ὧν ἡ ἀπόφασις θὰ ἔχῃ τὸ κύρος τῆς νομιμότητος, περὶ τῆς τηρήσεως ἢ παραβιάσεως τούτου ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἦρά—δικάτολος.

πλωμένην ἐπὶ μιᾶς τραπέζης, ἐρ' ἥς τὰ μέλη καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἦσαν ἰσχυρῶς προσδεδεμένα διὰ σχοινίων. Τὸ αἷμα ἔβρεεν ἀρθρῶς ἀπὸ τῶν τραυμάτων τῆς φλεβοτομίας γενομένης ἐπὶ τῶν δύο βραχιόνων· ἐκ τῶν μαστῶν, χαρὰχθέντων διὰ μαχαιριδίου ἐπιπολαίως, ἀνέβλυζεν αἷμα, ἐπίσης δὲ καὶ ἐκ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων χαρὰχθέντων τὸ ἐκρεῦσαν αἷμα ἐπλημύρει τὴν κλίνην. Ὅταν ἡ δυστυχὴς γυνὴ συνῆλθε διὰ τῆς περιθάλψεως τῶν προσδραμόντων, διηγήθη ὡς ἐξῆς τὰ διατρέξαντα. Ὅτε τὸ γένμα ἔλαβε πέρας, ὁ μαρκήσιος διέταξε τοὺς ὑπῆρτας τοῦ νὰ τὴν συλλάβωσι καὶ νὰ ἀφαιρέσωσι τὰ ἐνδύματά της, εἶτα τὴν ἐξήπλωσαν ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ μαρκησίου ἀνθρωπὸς τις ἤνοιξε διὰ φλεβοτόμου καὶ τὰς δύο φλέβας της καὶ ἐχάραξε τὸ σῶμα εἰς πολλὰ σημεῖα. Μετὰ ταῦτα πάντες ἀπῆλθον καὶ ἔμεινε μόνος ὁ μαρκήσιος, ὅστις ἐκλυθεὶς ἠσέλγησεν ἐπ' αὐτῆς ἐν μέσῳ τῶν αἱμάτων· τῇ ἔλεγε δὲ «ὅτι δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ τὴν κκοποιήσῃ»· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὰς φωνὰς της ἠκούσθη ὁ θόρυβος τῶν ἐξωθεν προσδραμόντων, ὁ μαρκήσιος φοβηθεὶς ἀμέσως ἠγέρθη καὶ ἔφυγε μετὰ τῶν ὑπηρετῶν του.

Ἐπὶ μεγάλῳ Ναπολέοντος ὁ marquis de Sade συλληφθεὶς διὰ παρόμοια κκοῦργήματα ἐνεκλείσθη ἐν τῷ φρενοκομείῳ τοῦ Charenton, ἐνθα τῷ 1814 ἐτελεύτησεν.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν πρίγκηπα Ροδόλφον.

Λοιπὸν, ἀπλούστατος μοιχὸς, κατέστρεψες τὸν βίον
 Ὑπὸ τὴν σφαῖραν δούλου σου δεινῶς κερατουμένου
 Καὶ σὺ δὲ διὰ στέμματος πλασμένος μεγαλειότης,
 Γελοῖον εὖρος θάνατον μοιχοῦ ξεβραχωμένου!

Τραμποῦκος

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Δημοτικὸν ταμεῖον.— Πολλὰ φῆμαι κυκλοφοροῦσι περὶ τῆς γενομένης ἐξελέγξεως τοῦ Δημοτικοῦ Ταμεῖου Ἀθηνῶν.

Λέγεται, ὅτι σημαντικὸν ἔλλειμμα εὐρέθη ἐν αὐτῷ.

Ὡς γνωστὸν, ὁ κ. Δήμαρχός μας συνευθύνεται διὰ πᾶσαν ἀπιστίαν τοῦ Δημοτικοῦ Εἰσπράκτορος.

Ἐξυγόμεθα νὰ ἀποφύγῃ τοὺς ὄνυχας τῆς Δικαιοσύνης!

Τὰ νέα θωρηκτά.— Τριακόσιαι χιλιάδες δραχμαὶ πρόκειται νὰ ψηφισθῶσι μόνον δι' ἐπιτήρησιν τῶν ναυπηγουμένων πλοίων ἐν Γαλλίᾳ, ἅτινα θὰ καταπλεῦσωσιν εἰς Πειραιᾶ ἄνευ ἐφοδιασμοῦ καὶ ἄνευ ἐξαρτύσεως.

Νέον εἶδος Σπαρταλικῆς καὶ τοῦτο ληστείας.

Ἡ συναλλαγὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀπότησε δαπάνας διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ τοποθέτησιν τῶν 78 μπανούλων, ἅτινα ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς πιστώσεως τοῦ Σπάρταλι.

Δεύτερος στέφανος τῷ Λάτῃ.— Εἰκοσι δύο ἱερεῖς διὰ διατριβῶν αὐτῶν δημοσιευθεισῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν μετὰ κυνικῆς ἀνικειᾶς γράφουσιν ὅτι «πολὺ πιθανόν τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἄλλο πάλιν στεφάνι τὸ κάμωμεν εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ἐὰν τὰ πράγματα ἀκολουθήσωσι τὴν αὐτὴν σειρὰν ἢ καὶ μέχρι τοῦδε.»

Συνιστῶμεν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ νὰ προβῇ εἰς καταδίωξιν καὶ τῶν εἰκοσι δύο τούτων ἀσεβῶν ἱερέων, οἵτινες καταφεύγουσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας (κατ' ἐισήγησιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου των)

Τὸ ὄνειδος, ὅπερ διὰ τοιούτων στυγερῶν πράξεων καὶ βδελυγμιῶν προσάπτεται εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς, μόλις μετριάζεται, ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι τὸ ἐλατήριον, ἡ ἀρχικὴ αἰτία πασῶν τῶν ὁμοτήτων τούτων καὶ τῆς διαστροφῆς ἐνός τῶν φυσικωτέρων παθῶν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ γεννητησίου αἰσθήματος, ὀφείλεται εἰς τὴν παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν τῶν ὁργανικῶν ἐκείνων συνθηκῶν τῶν ἐγκεφαλικῶν λειτουργιῶν, ἀφ' ὧν ἐξαρτῶνται αἱ διάφοροι ψυχικαὶ ἐκφάνσεις (συναίσθημα, πάθος, βούλησις κτλ.), ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὀφείλεται εἰς νόσον καὶ οὐχὶ εἰς φυσιολογικὴν κατάστασιν.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μᾶλλον θῦμα τῶν νόμων τῆς φύσεως ἢ δῆμιος αὐτῆς. Οἱ ἀρχαῖοι τὴν *Εἰμαρμένην* εἶχον θέσει ὑπεράνω καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν, οἵτινες ὑπῆκουον εἰς τὰς βουλὰς αὐτῆς· ἡ *εἰμαρμένη* εἶναι ἡ ἄγνωστος καὶ ἀκαταμάχητος ἀληθινότης τῶν συμβαίνοντων ἐν τῷ ἡθικῷ κόσμῳ. Τὸ ἀληθὲς τῆς παλαιᾶς ταύτης ἀρχῆς (ἄφαιρουμένης τῆς ποιητικῆς ἢ θρησκευτικῆς γροῖας αὐτῆς) ἐν τῇ ἡθικῇ τάξει τῶν πραγμάτων ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης. Οὐδεμία δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐκμηδενίσῃ καὶ νὰ μεταστρέψῃ ἐντόνους ὁληθρίας τάσεις ἢ ἄλλας ψυχικὰς ἀνωμαλίας τοῦ ἀτόμου, ὀφειλομένης εἰς ἐλαττωματικὴν ὁργανικὴν κατάστασιν αὐτοῦ τοῦ ὁργάνου αὐτῶν, τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ αἰτίνες μοιραίως, πεπωμένως, ἐμφανίζονται μετὰ μαθηματικῆς πολυλότητος ἀκριβείας παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ὡς ἀποτέλεσμα προηγη-

ῖνα δικαιολογήσωσι τὴν εἰς τὸν Λάταν ἀπονομὴν τοῦ πρώτου στεφάνου.

Τοιοῦτοτρόπως μετὰ τὰ *τελωνειακά* ἔχομεν τὰ *ταμειακά* καὶ ἤδη τὰ *ιερατικά*.

Ὁ ἐν Χαλκίδι ἐλεγκτὴς τοῦ Τελωνείου.— Τὸ εὐῶδες ἄνθος τοῦ τελωνειακοῦ κλάδου, ὁ Ἀχ. Καλπαζῆς, μετεφυτεύθη εἰς Χαλκίδα ὡς ἐλεγκτὴς τοῦ ἐκείσε Τελωνείου.

Πρὸ δεκαετίας ὁ Ἀχ. Καλπαζῆς, κατεδικάσθη εἰς 8 ἐτῶν εἰρκτὴν ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς τοιαύτης καταδίκης καὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἦν φέρεται ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ διωρίσθη ἐλεγκτῆς τοῦ Τελωνείου Χαλκίδος.

Γνωρίζετε, ὦ Χαλκιδεῖς, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐζήτησε τὴν μετὰθεσίν του εἰς τὴν πόλιν σας; Μόνον καὶ μόνον ἵνα κατορθώσῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κ. Νικολαΐδου καὶ λάβῃ ἀναστολὴν δι' ἀποφάσεις, ἃς τινες ἔχουσι κατ' αὐτοῦ ἐμποροὶ τινες, οὓς ἐξηπάτησε καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῶν σημαντικὰ ποσὰ τὰ ὅποια ἀπώλεσεν ἐν τοῖς χαρτοπαιγνίοις.

Ἐν Σύρῳ τρεῖς τοιαύτας αἰτήσεις ἀναστολῶν εἶχεν ὑποβάλλει ἄλλ' ὁ Πρόεδρος τῶν ἐκείσε Πρωτοδικῶν κ. Α. Παπαπᾶνος ἀπέρριψε ταύτας.

Προσοχὴ κ. Νικολαΐδῃ! Ἡ ἐπ' ἀνέλθωμεν.

Λαθρεμπόριον ἐν Πειραιεῖ. Ἐν ᾧ τὸ λαθρεμπόριον ἀκμάζει ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐν Πειραιεῖ καὶ βλέπομεν πάλιν τὴν ἀστυνομίαν Πειραιῶς, μὲ ὅλην τὴν ἐξηκονταρχίαν καὶ δεκαρχίαν τῆς Τελωνειακῆς ὑπηρεσίας μας νὰ συλλαμβάνῃ καθ' ὁδὸν λαθρεμπόρους μὲ σάκκους πλήρεις τουμπεκίου, τὸ κακὸν ἐξέσπασεν εἰς τὰ μικρὰ πλοία ὅσα προέρχονται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὡς δῆθεν μὴ φέροντα δηλωτικά.

Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ φέρωσι δηλωτικά; Μήπως διὰ τῶν δηλωτικῶν ἐκλείπει ἡ εἰσαγωγὴ τῶν λαθρεμπορευομένων εἰδῶν.

Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι τὰ λαθρεμπόρια τελοῦνται ἐν αὐτῷ τῷ Τελωνεῖῳ καὶ τῇ πρὸ αὐτοῦ πλατείᾳ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, ἐν πλήρει ἀνέσει καὶ ὄχι ἐν διακινδυνεύσει τῆς ζωῆς καὶ τῶν λαθρεμπορευμάτων.

θέντων αἰτίων, τὰ ὅποια πάλιν εἰσὶν ἀποτελέσματα ἄλλων προηγουμένων αἰτίων.

Ἡ πενταέτις παιδεία, ἐν τῇ ἥποια τόσον προῶρος ἀναπτύσσονται αἱ σαρκικαὶ ὀρέξεις, ὁ ὀκταετής παῖς, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ φονεύσῃ, καὶ φονεύει πολλάκις, τοὺς συνομήλικάς του, ἡ ἔχει ἀκατασκέτους τάσεις πρὸς καταστροφὴν καὶ βλάβην, εἰσὶ τόσον ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των, ὅσον θὰ ἦσαν διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ ἀτόμου των ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Αἱ πράξεις αὐτῶν εἶναι ὡς τὰ φυσικὰ φαινόμενα, τὰ ὅποια εἰσὶν ἀναπόφευκτα ἀποτελέσματα προὑπαρχόντων αἰτίων. Οἱ ἐνήλικοι δὲν ὑπάρχοντα βεβαίως εἰς ἄλλους νόμους· ἡ νευροπαθειὰ κληρονομικότης, ἥτις ἡ συσσώρευσις μεγάλου ἀριθμοῦ αἰτίων νοσηρῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος μεταδιδόμενων ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, κατ' ἀνάγκην θὰ ἐκδηλωθῇ ἡμέραν τινὰ, ὅταν ὑπερβληθῇ ὁρίον τι, διὰ διαφόρων νευρικῶν ἢ ψυχικῶν φαινομένων, ὡς ἐκδηλοῦται φυσικόν τι τοῦ προσώπου ἢ τοῦ σώματος χαρκτηριστικόν. Ἡ δυσμορφία τῆς βίβδος π.χ. εἰς τινὰς οἰκογενεῖας μεταδίδεται κληρονομικῶς, εὐνοϊκῶν οὐτῶν περιστάσεων τῆς διασταυρώσεως, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Οὕτω μεταδίδονται καὶ αἱ *ψυχολογικαὶ δυσμορφίαι*, περὶ ὧν ἀνωτέρω ὁμιλήσαμεν· ἐνταῦθα μάλιστα τὸ στάδιον εἶνε εὐρύτερον, καθόσον ἡ κληρονομικότης δὲν εἶνε πάντοτε ὁμόλογος καὶ ὁμοιόμορρος, ἀλλὰ καὶ μεταμορφουμένη (*loi d' hérédité par métamorphose*).

Τί γίνεται δὲ ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι τὸ αὐτεξούσιον,

Χαρτοπαικτηδιά. — Ούτε ή αυτοκτονία του άτυχούς Καραγιαννάκη σέ συνεκίνησε, κ. **Στάϊκε**, ώστε νά διατάξης νά κλεισθώσι τα χαρτοπαικτηδιά.

Ίσως, όταν ίδης ότι αϊ αυτοκτονίαι έπολλαπλασιάσθησαν και σοι επιβληθώσι πλέον οί συγγενείς των αυτοκτονούντων.

Θυσιάσατε κ. **Στάϊκε** τά συμφεροντά σας χάριν του γενικού της κοινωνίας συμφερόντος.

ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ νάγκη διορισμοῦ ἱκανοῦ τελώνου.

Ἐνεκα της ἐλλείψεως τελώνου, ἀταξία ἐπικρατεῖ ἐν τῷ Τελωνεῖῳ Πειραιῶς. Τό σκυλί δὲν γνωρίζει τὸν ἄνθρωπον Αἰ εἰσπράξεις καταπληκτικῶς ἡλαττώθησαν. Τό πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ε. ε. παρουσίασεν ἐλάττωσιν εἰσπράξεων ἐκείνου τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχ. 100 χιλιάδες! Αἱ εἰσπράξεις δὲ τῆς 28 Ἰανουαρίου ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 6,907 καὶ 10/100!!! Λαθρεμπόρια τουμπεκίου καὶ ἄλλων εἰδῶν συλλαμβάνονται καθεκάστην ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων.

Τί μέτρα ἐλάβετε, κύριε Τρικούπη, διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν τοῦ εἰρημένου Τελωνείου; Δὲν ἐπεισθῆτε ἔτι ὅτι ὁ κ. Ρωμαιοῦς, ὁ διευθύνων τὸ Τελωνεῖον τοῦτο, ὁ εὐνοούμενος αὐτοῦ τοῦ κ. Θεοτόκη, δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Τελωνείου τούτου; Ἀλλὰ ὁ κ. Θεοτόκης θέλει νά τὸν κάμῃ τελώνην Πειραιῶς, καὶ ὁ κ. Τρικούπης σκέπτεται ἀκόμη ἂν πρέπη νά τὸν κάμῃ, διὰ δὲ τὴν θέσιν αὐτὴν ἔχει ἀξιώσεις καὶ ὁ κ. Νομικός!! ὁ ἄθωωθῇς ὑπὸ τῶν ἐρετῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς, κύριε Τρικούπη, ζητεῖ τὸν ἀνθρωπὸν του, ἥτοι ὑπάλληλον ἱκανόν, τιμιόν, δραστήριον, αὐστηρὸν, ἐπιβλητικόν. Ἐχει ἡ τελωνειακὴ ὑπηρεσία τοιοῦτον; Τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὁ ὅποιος εἶναι εἰς κατὰστασιν νά γνωρίζῃ τοὺς τελωνειακοὺς ὑπαλλήλους. Ἀλλὰ θὰ δυσκολεύεται, φαίνεται, ν' ἀνέυρῃ τὸν τοιοῦτον καὶ τὸν τοποθετήσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς, διότι ὁ κ. Θεοτόκης θέλει ὡς τελώνην διὰ τὸ τελωνεῖον αὐτὸ τὸν Ρωμαῖόν του.

Ὁ Ρωμῆός λοιπὸν αὐτός, θὰ γείνῃ τελώνης Πειραιῶς, πρὸς δόξαν τοῦ κ. Τρικούπης. **Πειραιώτης.**

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΡΑΜΠΑΓΑ

Η ΔΙΚΗ ΗΜΩΝ ΕΝ ΛΑΜΙΑ

Γνωστὸν ὅτι ἡ σήμερον ἦτο ἡμέρα κρίσεως διὰ τὸν ΡΑΜΠΑΓΑΝ ἐν Λαμιά, ἐπιτηδὲς δ' ἐκδίδεται τὸ φύλλον σήμερον ἀντὶ τῆς γῆς, διότι ἀνεμένονεν νά μεταδώσωμεν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς.

Ταύτην ὅμως τὴν στιγμὴν ὦραν 3 Μ. Μ. ἐλάβομεν ἐκ Λαμίας τηλεγράφημα τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ δίκη μας, ἣτις ἐπρόκειτο νά γείνῃ σήμερον ἐν τῷ ἐν Λαμιά Κακουργιοδικεῖῳ ἐρήμην ἡμῶν ἀνεβλήθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων, κατὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Κακουργιοδικείου. καθόσον δὲν προσῆλθεν ὁ μάρτυς τῆς κατηγορίας κ. Ζώης Ζωίδης.

Ὁ ἀδελφὸς Ρόγκος Χοῖδης, παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐπιμόνως ἐζήτησε τὴν πρόδον τῆς δίκης, ἀλλ' ἡ πρόαξις του ἀπερρίφθη.

Ὁ ἀδελφὸς Χοῖδης ἐκ Λαμίας μεταβαίνει σήμερον εἰς Βῶλον.

* *

Πλήθος λαοῦ εἶχε συρρεύσει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κακουργιοδικείου. ἵνα παρακολουθήσῃ τὰ τῆς δίκης, καὶ ἡ ἀναβολὴ ἠκούσθη μετὰ δυσανεσκειᾶς.

Οὕτω δὲ τίς οἶδε πλέον εἰς ποίαν ἄλλην παρὰ τὰς Ἀθῆνας πόλιν θέλει προσδιορισθῇ πάλιν ἡ δίκη ἡμῶν, μετὴν νέαν σύνοδον, καὶ τοὺς νέους, κατὰ τὸν νέον νόμον ἐνόρκους, ἀφοῦ τότε ἀποφεύγουσι νά φέρουν αὐτὴν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις κακουργιοδικῶν, ὅπου ὁ «ΡΑΜΠΑΓΑΣ» ὀριθμεῖ ὑπὲρ ἑαυτοῦ δύο θλώσεις διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καὶ ὅπου ἡ συζήτησις αὐτῆς θὰ εἶχε μᾶλλον περτωτισμένον ἀκροατήριον.

ἡ ἥθικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου; Αὕτη ἐν γένει εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους πάντοτε σχετικὴ ἐστὶ, περιορίζεται δὲ πλεονέκτον ἢ καὶ ἐξαφανίζεται εἰς τοὺς πάσχοντας. «Πολλοί, λέγει ὁ *Herzen*, νομίζουν ὅτι ἡ ἐλευθερία συνίσταται εἰς τὸ νά δύναται τις νά πράττῃ ὅ,τι θελήσῃ, λησμονοῦσιν ὅμως νά ἐξετάσωσι τὴν ἐτέραν ὅψιν τοῦ πράγματος: ἂν δηλαδὴ δύναται τις νά θέλῃ ὅ,τι θελήσῃ. Τοῦτο δέον νά θεωρηθῇ κυρίως ἐλευθερία». Ἀλλ' ἡ ἐλευθερία αὕτη εὐρίσκεται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μηχανισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ ἐγκεφάλου ἐν συνόλῳ καὶ τῶν ἐγκεφαλικῶν ὀργάνων ἰδίᾳ, ἐξ ὧν ἀπορρέουσιν ὁ βαθμὸς καὶ ἡ ἐντασις τῶν ὀρέξεων, τῶν παθῶν, τῶν τάσεων. τὰ ὅποια εἶναι διάφορα κατὰ τὰ άτομα ἢ καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἀτόμῳ ἐν διαφόροις χρόνοις.

Ὁ Kant (1) εἶπεν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἥθικης ἐλευθερίας ἀνάγεται ἐπὶ τέλους εἰς τοῦτο: «ἂν δηλαδὴ δύναται τις νά ἐξέλθῃ τοῦ κύκλου τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῶν αἰτίων διὰ νά θέσῃ μίαν ἀρχὴν ἀπόλυτον». Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἡ μεταρυσικὴ τὴν θέτει ἀλλὰ τὴν θέτει ὅλως ἀυθαιρέτως.

Πολλάκις ἡ κοινωνία ἐκπλήσσεται καὶ ἀπορεῖ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι ὁ δεῖνα διέπραξεν ἀνῆκουστον, ἀνέλπιστόν τινα πρᾶξιν, ἣν οὐδεὶς παρ' αὐτοῦ, τέως σώφρωνος καὶ τιμίου ἠδύνατο νά ἀναμείνῃ ποτέ. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν παρεκτραπέντα

ἐὰν τίς ποτε πολὺν χρόνον πρὸ τῆς πράξεως ἔλεγεν, ὅτι εἶναι δυνατόν νά ὑποπῇ εἰς τοιαύτην παρεκτροπὴν, οὗτος καλῇ τῇ πίστει θὰ διεμαρτύρητο.

Τί συνέβη; ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἦτο κύριος νά θελήσῃ ὅ,τι ἠθέλησε νά πράξῃ καὶ ἐπραξε τῶνόντι. ἐπὶ πλέον δὲ δὲν ἐγνώριζε πρότερον καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀντιστάσεώς του, τὸν ὑπάρχοντα ἐν ἑαυτῷ, εἰς τὴν πειραστικὴν ἐπιλήψιμον πρᾶξιν. *Παρεσῆρθη* ὡς λέγεται κοινῶς, ὑπὸ τῶν περιστάσεων.

Ἐὰν δὲ τίς εἴπῃ ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξετέλει τὴν πρᾶξιν, ἔκρουε τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεώς του διαμαρτυρομένης, τοῦτέστιν ὅτι εἶχεν ἐν ἑαυτῷ ἄλλην θέλησιν, τὴν κυρίως θῆθεν θέλησιν, τὴν ἀντιστρατευθεῖσαν ἐπὶ βραχὺν χρόνον εἰς τὴν θέλῃσιν τὴν ἐκτελέσαν, θὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι κυρίως ἡ θέλῃσις εἶναι μία, ἡ ἐκτελοῦσα, ἡ ἄλλη δὲ, ἡ λεγομένη φωνὴ τῆς συνειδήσεως, ἡ ἀνωτέρα θέλῃσις, εἶναι ἀπλὴ ἄρνητικὴ ἐπιθυμία καὶ συλλογισμὸς, ὅστις τότε μεταβάλλεται εἰς βούλησιν καὶ εἶναι τῶνόντι βούλησις, ὅταν ἀπολήξῃ εἰς ἀπόφασιν τινα, θετικὴν ἢ ἀρνητικὴν.

Ἡ θέλῃσις δὲ ἡ ἐκτελοῦσα εἶναι προέκτασις, οὕτως εἰπεῖν, πρὸς τὰ ἐκτὸς ἐπιθυμίας τινός· αὕτη δὲ διέγεσις ἐστὶ ποῖός τις, ἐντόνου ἢ ἀσθενούς συναίσθηματικῆς καταστάσεως ἣτις ὡς βάσιν, ὡς *substratum*, ἔχει τὴν λειτουργίαν ἀνατομικῶν τινῶν ὀργάνων τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ διέγεσις τῶν ὁποίων γεννᾷ καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὸ ἄτομον, τὸ προῖον δὲ τῆς διεγέρσεως ταύτης ὡς συναίσθημα (ἀκολουθεῖ)

(1) The Ribot: Les maladies de la volonté σελ. 2, 1887.